

ŁĘK (13) sb m

sg N łęk (5). ◇ G łęku (1). ◇ A łęk (4). ◇ L łęku (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Przednia lub tylna część siodła wygięta do góry; opex Mymer²; furmen BartBydg; postilena Mącz, lignum in equis, sella equestris; ephippiifrons astraba Cn (12) : ZapMaz III T 1/314; BartBydg 62; Opex fattelbogen siodłowy łęk. Mymer² 15; Mącz 315b; [Wałaszy] Strawę ná łęku przed sobą noszą BielSpr 69, 70; Wypádnie záiączek/ ázałz go nie rołkołz połzczwác/ zá nim łobie pobiegác/ á ielzcze lepřza do łęku [!] go przywięzác y do domu przynieść RejZwierc 110; Chleb/ řzperká/ fyr ná łęku/ dobre dla przygody/ Kázeatę vczyniřz z řerá/ z chlebá/ z wody. BielSjem 33.*

[*W porównaniu: ále ktora [owca] zgina grzbiet ku dołu iáko łęk/ známię ielř niezdrowia. Cresc 1571 555.*]

W przen (4) :

Zwrot: »dać na łęk« (4): Was [wasi bożkowie] rzekomo bronyá/ A day lám dwye ná łęk/ yáko Stáńczyk mowi. KromRozm I A3v, E; RejZwierz 102v; RejZwierc 38v.

2. *Obłęk u kuszy (1) : Rotula, łák v kussy BartBydg 133b.*

Cf [**ŁĘCZYSKO**], ŁĘCZYSZCZE